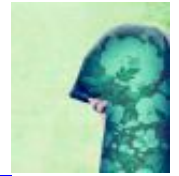

مساله اجبار برای حجاب

۲۹ بهمن ماه ۹۶ - مصاحبه ای کوتاه با اعتماد آنلاین

به نظر شما حجاب یک مسئله فقهی و دینی است یا یک مسئله حکومتی؟ درباره حجاب از سه جهت می توان بحث کرد: اول حکم شرعی حجاب و محدوده آن که بحثی صرفاً فقهی است و البته فقها نظرشان در این باره روشن است و پوشش غیر از وجه و کفین را بر زنان واجب می دانند. دوم مسئولیت حکومت در برابر حجاب و دیگر احکام فقهی، که آن هم بحث فقهی است هر چند می توان به شکل غیر فقهی هم مطرح کرد و سوم شیوه ورود حکومت به موضوع حجاب که اصلاً بحث فقهی نیست. جهت دوم بحث یعنی مسئولیت دولت درباره حجاب چه مبنایی دارد؟ اگر حکومت دینی را بپذیریم، قهراً حکومت در برابر احکام شرعی و اجرای آن مسئولیت پیدا می کند، لذا اجازه عرضه آشکار مشروبات الکلی را نمی دهد و شارب خمر را مجازات می کند، و یا با روزه خواری علنی برخورد می کند، رعایت حجاب با بقیه احکام فرقی ندارد و اگر حکومت در قبال اجرای احکام الهی مسئولیت ندارد، پس ما به تعریف جدیدی از حکومت دینی می رسیم و باید توضیح دهیم که بین این حکومت و حکومت غیر دینی چه تفاوتی وجود دارد؟ درباره حجاب حکومت چه نقشی می تواند ایفا کند، آیا این بدان معناست که حجاب را اجباری کند؟ تشویق و ترغیب به حجاب و استفاده از شیوه ها و روش هایی که به تقویت حجاب در جامعه می انجامد، از مسئولیت های دولت اسلامی است ولی مسئولیت دولت ملازمه ای با به کارگیری روش های تند و یا اعمال مجازات نسبت به متخلفان ندارد. اجبار در اینجا دلیل خاص فقهی ندارد و کسی که آن را تأیید می کند نمی تواند مستند فقهی ارائه کند بلکه می تواند استدلال اجتماعی یا تربیتی بیاورد که چنین کاری مفید یا لازم است. شیوه های مختلفی برای گسترش حجاب وجود دارد، آیا شما اجبار و زور را هم یک شیوه می دانید؟ در پاسخ به سؤال اول، اشاره کردم که این بحث فقهی نیست. برای شما مثال می زنم، پدر و مادر در محیط خانواده، نسبت به پرورش اخلاقی و دینی فرزندان خود مسئولیت دارند، و نمی توانند نسبت به عدم اجرای دستورات دینی بی تفاوت باشند. این یک حکم فقهی است یعنی اصل مسئولیت والدین در قبال مسائل دینی. ولی شیوه انجام این مسئولیت فقهی نیست، یعنی فقیه نمی گوید با تشویق و یا تنبه، با اخم کردن و یا لیخند زدن، اینجا جای ورود کارشناسان تربیتی و روانشناسان است که شیوه های موفق و مؤثر را با شناختی که از محیط خانواده و فرزندان دارند، به شما توضیح دهند. در مسئله حجاب هم فقیه نمی گوید که امروز کدام شیوه مفید و مؤثر است، او چون متخصص امور اجتماعی نیست، تشخیص موضوع را به جامعه شناسان و روانشناسان محول می کند و آن ها باید پاسخ دهند که آیا روش اجبار، شیوه موفق برای انجام مسئولیت این حکومت است؟ فلذا به نظر بنده استناد به فتوا برای تنبیه بدنی فرزند، بدون در نظر گرفتن نظر روانشناسان کاملاً غلط است، و هم چنین استناد به فتوا برای اجباری کردن و مجازات کردن یک فرد متخلف از وظایف دینی بدون در نظر گرفتن نظر کارشناسان امور اجتماعی بی مورد است. بنده متأسفم که در این زمینه کمتر نظر کارشناسان دلسوز و متعهد مطرح می شود.

تاریخ انتشار: 2018-02-19 07:51:42 | شناسه مطلب: 397